

1973-2023: ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ – Πορεία 17 Νοέμβρη (Θεσσαλονίκη)

1973 2023

ΠΟΡΕΙΑ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ
*απέναντι σε όλα όσα μοιάζουν δυνατά,
να τομήσουμε το αδύνατο*

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Μία εξέγερση που σηματοδότησε την πτώση του καθεστώτος της δικτατορίας. Μία κοινωνική κίνηση που κατέληξε σε μία ρήξη που σίγουρα τότε δεν φάνταζε και τόσο εφικτή. Ένα γεγονός το οποίο φαντάζει τόσο μακρινό, κι όμως δεν είναι.

Κι αυτό διότι αν κάτι πρέπει να μας μείνει δεν είναι απλά μία κάποια γιορτή της αποκατάστασης μιας ψευδεπίγραφης δημοκρατίας, αλλά η συλλογική μνήμη της εξέγερσης και της διεκδίκησης. Κι αυτά οφείλουμε να ανακτήσουμε στο τώρα σαν συλλογικό πράττειν.

Σε μία συγκυρία, η οποία γίνεται όλο και πιο ασφυκτική για την κοινωνική βάση, η ολοένα και μεγαλύτερη κρατική καταστολή προσπαθεί να εμφυσήσει στο σύνολο της κοινωνίας τον φόβο απέναντι σε οποιαδήποτε αντίδραση. Ο πόλεμος, ο οποίος έρχεται

όλο και πιο κοντά μας τα τελευταία χρόνια, η ακρίβεια, ο εθνικισμός, η κλιματική κρίση και το καθεστώς εξαίρεσης μοιάζουν πλέον σαν κάτι το φυσικό, με τα οποία θα πρέπει να συμβιβαστούμε και να ζούμε μαζί τους. Με τις προταγές του Κράτους και του Κεφαλαίου να μετακυλίζουν το βάρος και την ευθύνη στις πλάτες της κοινωνία, δημιουργείται ένα ειδικότερο πλαίσιο που περικλείει όλα τα παραπάνω σαν ένα φυσικό φαινόμενο. Οι μηχανισμοί του Κράτους και των Αγορών θα πρέπει να είναι οι μόνοι που να μπορούν να ορίσουν το πώς θα ζήσουμε, σύμφωνα πάντα με τις ορέξεις τους.

Αυτό το ειδικό πλαίσιο της καταστολής που έχει δημιουργηθεί, έχει κάνει το κοινωνικό σύνολο να ζει με τον φόβο, την εσωτερίκευση, τον ατομικισμό κι εν τέλει με μόνη αντίδραση τον ολοένα και μεγαλύτερο κοινωνικό κανιβαλισμό. Η ανάθεση, απότοκο του κυρίαρχου συστήματος και οι αυταπάτες που δημιουργεί -Δεξιά και Αριστερά- μέσω των εκλογικών διαδικασιών, το μόνο που σπέρνουν συνεχώς είναι όλο και πιο τεράστια απογοήτευση, που αρκετές φορές οδηγεί στην συντηρητικοποίηση, πέρα από την παραίτηση από τον πολιτικό βίο. Αν κάτι πρέπει να γίνει όλο και πιο σαφές, δεν είναι η ηττοπάθεια. Η συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα δεν αφορά μόνο τις 2 Κυριακές των εκλογών κάθε 4 χρόνια, αλλά ενυπάρχει σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας. Κι εκεί βρίσκεται και αναπλάθεται συνεχώς η άλλη εναλλακτική για το τι ζωή θέλουμε. Μπροστά στη διαρκώς καλπάζουσα απογοήτευση των από τα κάτω, οφείλουμε να αναδείξουμε τις αιχμές και τα περιεχόμενα αγώνα, πέρα και αντίθετα από τα κυρίαρχα αφηγήματα που επικρατούν. Η κοινωνία, τα κινήματα, δημιουργούν τις δικές τους απελευθερωτικές δυναμικές, χωρίς να εγκλωβίζονται σε δίπολα, πολώσεις και εκτός φυσικά των ορίων της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Η κοινωνική αυτενέργεια, όπως αναδείχθηκε στις πυρκαγιές και στις πλημμύρες, οι μαζικές απεργίες και πορείες για τα εγκλήματα του Κράτους και των εταιρειών, δείχνουν πως ο δρόμος της Αντίστασης χτίζεται συνεχώς και δεν κάθεται σε ησυχία, παρά την γενικευμένη καταστολή.

Γίνεται όλο και πιο φανερό πως τα δεινά που βιώνουμε τα προκαλεί ο κύκλος της υποταγής που φέρνει την ανάθεση στο επίκεντρο για όλα τα προβλήματα μας. Και σε αυτό δεν υπάρχει γυρισμός, ούτε ψευτοδιλήματα πλέον. Άμα δεν χαράξουμε δρόμους δημιουργικής αντίστασης και αυτοοργάνωσης πέρα από το υπάρχον τότε αυτός ο κύκλος θα διαιωνίζεται και θα καταλήγουμε στην

παραίτηση από κάθε τι που αφορά τις ζωές μας. Γιατί αν υπάρχει κάτι να μας υπενθυμίζει η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αυτό είναι ότι:

1973: Εκεί που όλα μοιάζαν αδύνατα, γίναν δυνατά

2023: Εκεί που όλα φαίνονται δυνατά, να τολμήσουμε το αδύνατο

Ο κόσμος αλλάζει με εξεγέρσεις

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Πορεία για τα 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου:

17:00, Πολυτεχνείο-Α.Π.Θ.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης – Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

**Από τότε και για πάντα, κάτω
η εξουσία – Πορεία 17
Νοέμβρη (Ιωάννινα)**

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΠΟΡΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ | 6:00 μ.μ.
ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΔΟΜΠΟΛΗ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Οι εξεγέρσεις του
σήμερα: γραφικότητα ή
αναγκαιότητα;

Πενήντα χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, έχουμε φτάσει σε μια εποχή που η διεκδίκηση θεωρείται γραφική. Ο νεοφιλελευθερισμός έχει σαρώσει τις προηγούμενες ιδεολογικές αντιπαλότητες κι έχει δημιουργήσει μια ασφυκτική καθημερινότητα που κάνει τον κόσμο να αποδρά από την πολιτική. Η συμμετοχή στα κοινά φαντάζει μακρινή και η πίστη στη συλλογική αντίσταση σβήνει. Αυτή η ηττοπάθεια και η αίσθηση αδυναμίας οδηγούν σε μια παθητικότητα, ακόμα και απέναντι σε σοκαριστικά γεγονότα, κάτι που, με τη σειρά του, κλείνει το υποκείμενο στην ιδιωτική του σφαίρα, κάνοντάς το να αναζητά λύσεις για τον εαυτό του. Πολλές φορές αυτό πηγάζει από την πλήρη αδιαφορία για το κοινωνικό σύνολο. Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις που το άτομο νιώθει παγιδευμένο και προσπαθεί να ξεφύγει, έχοντας χάσει κάθε ελπίδα και μην ξέροντας τι άλλο να

κάνει. Κοινός παρονομαστής στις δυο περιπτώσεις είναι η πεποίθηση ότι δεν υπάρχει εναλλακτική, ότι ο νεοφιλελευθερισμός έχει νικήσει. Σε όλα αυτά, ο κρατικός μηχανισμός λειτουργεί κατευναστικά, υποσχόμενος επιδόματα, δίνοντας προκλητικές εγγυήσεις για εξορθολογισμό και βελτίωση των υποδομών, οι οποίες έρχονται μόνο μετά από κάποιο τραγικό συμβάν, αποτέλεσμα της κακής διαχείρισης και της κρατικής αδιαφορίας. Ας πάρουμε για παράδειγμα τα Τέμπη. Οι κινητοποιήσεις εκείνης της περιόδου ήταν από τις πιο δυναμικές των τελευταίων ετών. Δεν έδειξαν, ωστόσο, την εξεγερσιακή διάθεση άλλων εποχών. Αυτή η κατάσταση φανερώνει μια έλλειψη συνολικής θεώρησης και μια αδυναμία να ξεφύγουμε από τα δίπολα. Αντί η απογοήτευση να μας ωθεί στο να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, βρισκόμαστε να ζητάμε από το κράτος να κάνει καλύτερα τη δουλειά του.

Ιστορική συνέχεια

Η νοητή γραμμή που ενώνει τα κινήματα των τελευταίων πενήντα ετών με την εξέγερση του Πολυτεχνείου είναι η διαρκής συμμετοχή όλων μας σε διαδικασίες και αγώνες. Αυτή η σύνδεση διαρκώς τείνει να χάνεται, διαρκώς παλεύουμε να την κρατήσουμε ζωντανή. Έχει κάποιο νόημα η σύνδεση αυτή; Υπάρχει όντως ή προσπαθούμε να την εφεύρουμε με το ζόρι; Ας μην ξεχνάμε ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτέλεσε ένα παράδειγμα ισχυρής απάντησης μιας μειοψηφίας σε έναν πιο ισχυρό αντίπαλο. Μπορεί ο δικός μας αντίπαλος να μην είναι η Χούντα, αλλά πλέον ζούμε και σε μια ιστορική στιγμή που δε χρειάζεται μια Χούντα για να ζούμε σε καθεστώς ανελευθερίας.

Παρά την επίφαση δημοκρατίας στην οποία ζούμε, πολλά στοιχεία του τότε καθεστώτος παραμένουν ενεργά και σήμερα. Η αστυνομία έχει δολοφονήσει τρεις Ρομά τα τελευταία δυο χρόνια. Οι μετανάστες ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες, στοιβαγμένοι σε καμψς περικυκλωμένα από φράχτες και ελεγχόμενα από κάμερες σε κάθε γωνία. Ο ρατσισμός δίνει και παίρνει σε όλα τα περιβάλλοντα: στην εργασία, στην κατοικία, στο δημόσιο χώρο, στην εκπαίδευση, καθώς οι μετανάστες θεωρούνται «εισβολείς» και

«απολίτιστοι». Η αστυνομία ενισχύεται διαρκώς με νέες προσλήψεις και αναβάθμιση εξοπλισμού. Βρίσκεται παντού και καταστέλλει βίαια. Η ακροδεξιά συσπειρώνεται γύρω από νέα μορφώματα και η ρητορική της ξαναεμφανίζεται στο δημόσιο λόγο. Η ενημέρωση είναι απόλυτα ελεγχόμενη, με τα ΜΜΕ να εξυπηρετούν ξεκάθαρα τα συμφέροντα των χορηγών τους και να βάζουν πλάτη στη δολοφονική πολιτική του κράτους.

Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία – Κάτω το ΝΑΤΟ

Πόσο μακριά βρισκόμαστε από αυτές τις διεκδικήσεις; Το κόστος ζωής έχει γονατίσει τα περισσότερα νοικοκυριά της χώρας. Δουλεύουμε όλη μέρα για να ελπίζουμε στο επίδομα πετρελαίου και το καλάθι του νοικοκυριού προκειμένου να καλύψουμε τις βασικές μας ανάγκες. Για κάθε άπιαστο είδος βγάζουν κι ένα γελοίο pass, επιβραβεύοντάς μας που δε διαμαρτυρόμαστε. Η Παιδεία βαδίζει με γοργά βήματα προς την ιδιωτικοποίηση. Κάποια πτυχία εξισώνονται με απολυτήρια λυκείου, άλλα θεωρούνται άχρηστα αν δεν ακολουθούνται από πανάκριβα μεταπτυχιακά. Σε κάποια σχολεία πέφτουν τα ταβάνια, ενώ κάποιες σχολές πλημμυρίζουν όταν βρέχει. Ξεσπάνε σκάνδαλα παρακολουθήσεων και κατασκοπευτικού υλικού (“Predator”). Η τεχνολογία συνιστά αναγκαιότητα στη ζωή μας, αλλά η χρήση της χωρίς να παραβιαστούν τα προσωπικά μας δεδομένα είναι αδύνατη. Η υπόσταση του ατόμου ως πολίτη δεν υπάρχει: είμαστε αναλώσιμες μηχανές παραγωγής και καταναλωτές. Παράλληλα, η χώρα μας εμπλέκεται άμεσα στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, παραχωρώντας την 112 πτέρυγα μάχης της Ελευσίνας και ενεργοποιώντας τη βάση της Σούδας, μετατρέποντας έτσι την Ελλάδα σε αφετηρία για τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, για να δώσουμε απλά το πιο πρόσφατο παράδειγμα.

Ενέργεια: ένα επίκαιρο παράδειγμα

Εδώ και αρκετά χρόνια έχει ξεκινήσει ένας σχεδιασμός μετατροπής της Ελλάδας σε μπαταρία της Ευρώπης. Ερευνητικά έργα σε στεριά και θάλασσα στοχεύουν στην εκμετάλλευση κάθε ενεργειακού πόρου, είτε με παραδοσιακά μέσα, κάνοντας εξορύξεις, είτε μέσω «πράσινων» επιλογών. Σε όλα αυτά τα

πρότζεκτ, η Ελλάδα υπογράφει συμβάσεις ξεπουλήματος, αδιαφορώντας για τις περιβαλλοντικές καταστροφές, τον αφανισμό των ντόπιων πληθυσμών, την αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και τις επιθυμίες των κατοίκων. Να σημειώσουμε, βέβαια, ότι αυτοί οι σχεδιασμοί δεν εγγυώνται κανένα όφελος για τη χώρα. Παράδειγμα είναι ο Πρίνος που εδώ και δεκαετίες δεν έχει επιφέρει καμία ελάφρυνση στον πληθυσμό της Καβάλας. Ο Πρίνος, μάλιστα αποτέλεσε μία από τις πιο σκανδαλώδεις παραχωρήσεις-ξεπουλήματα της Χούντας. Η Χούντα εξυπηρέτησε με κάθε τρόπο το μεγάλο Κεφάλαιο, όπως για παράδειγμα τον Ωνάση, με τον οποίο είχε υπογράψει σύμβαση για την εγκατάσταση διυλιστηρίων στα Μέγαρα. Οι Μεγαρείς, τότε, υπερασπιζόμενοι τον τόπο τους ενάντια στη λεηλασία της φύσης, στάθηκαν απέναντι στο καθεστώς, το οποίο, φυσικά, συντάχθηκε με τον μεγάλο εθνικό ευεργέτη. Κάτι μας λέει ότι η εικόνα της λεηλασίας της φύσης, της εξυπηρέτησης των ισχυρών από την πλευρά του καθεστώτος και της κοινωνίας, από την άλλη, να προσπαθεί μόνη της να αντισταθεί στην καταστροφή, δεν έχει αλλάξει και πολύ μέσα στα χρόνια.

Το αντιεξουσιαστικό πρόταγμα

Μέσα στον τελευταίο αιώνα, τα παραδοσιακά αντικαπιταλιστικά αφηγήματα απέτυχαν να δώσουν λύση στα διαιωνιζόμενα προβλήματα της ανθρωπότητας. Σε πολλές περιπτώσεις, κατέληξαν στον κρατικό καπιταλισμό, με τη φτώχεια, τον πόλεμο και τον περιορισμό της ελευθερίας να παραμένουν. Και στη χώρα μας, φυσικά, κάθε «προοδευτική» και «φιλολαϊκή» πολιτική μέσα στα μεταπολιτευτικά χρόνια πρόδωσε τις ελπίδες των ανθρώπων. Στο σήμερα οι «ειδικοί της επανάστασης» παραγκωνίζονται, καθώς οι σύγχρονες εξεγέρσεις υιοθετούν την οριζοντιότητα και την αντιιεραρχία. Οι Κούρδοι της Ροζάβα και οι Ζαπατίστας της Τσιάπας δομούν τις κοινότητές τους με αυτά τα χαρακτηριστικά. Τα Κίτρινα Γιλέκα στη Γαλλία και η εξέγερση του 2019 στη Χιλή δεν περίμεναν κάποιο μανιφέστο για να βγουν στο δρόμο και να διεκδικήσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Ο προσανατολισμός αυτών των εξεγέρσεων δόθηκε κατά την εξέλιξή τους, όχι εκ των προτέρων.

Η αντίσταση στον τεμαχισμό κάθε κοινωνικού δεσμού και στον ανθρωπότυπο του μοναχικού ιδιώτη θα έρθει μόνο μέσα από συλλογικές διαδικασίες. Πρώτο βήμα είναι η συνάντηση στο δημόσιο χώρο που σαρώνεται από το Κεφάλαιο. Τα εργαλεία για την οικοδόμηση των κοινωνιών μας, οφείλουμε να τα εφεύρουμε εμείς, μέσα από τις διαδικασίες και τους χώρους μας. Κανένα Κοινωνικό Κράτος δε θα μας σώσει. Η διαρκής επίκλησή του εντείνει την αίσθηση ότι είμαστε αδύναμοι-ες απέναντι σε ένα θεσμό ανίκητο και αδιαμφισβήτητο. Το Πολυτεχνείο μας θυμίζει ότι η εξέγερση δεν περιμένει τις ευνοϊκότερες συνθήκες για να ξεσπάσει. Εκεί που νομίζεις ότι όλα είναι μια προσχεδιασμένη ρουτίνα, ότι όλα έχουν προαποφασιστεί για εσένα χωρίς εσένα, μια μειοψηφία έρχεται να σου θυμίσει ότι η διεκδίκηση δεν είναι γραφική και ότι ο δρόμος προς την ελευθερία είναι συλλογικός.

ΔΕΝ ΑΝΑΘΕΤΟΥΜΕ

ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΕΜΙΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΜΑΣ ΜΕ ΑΙΜΑ! – Πορεία Τρίτη
14/11 6:00 μ.μ. στην
Περιφέρεια Ηπείρου**

**ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΕΜΙΣΑΤΕ
ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΜΑΣ ΜΕ
ΑΙΜΑ**

ΠΟΡΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ | 6:00 μ.μ.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ★

Μεσάνυχτα Σαββάτου 11 Νοεμβρίου στη Βοιωτία. Ένας 17χρονος Ρομά πέφτει νεκρός ύστερα από καταδίωξη από αστυνομικούς. Για άλλη μια φορά όπλο μπάτσων στρέφεται εναντίον ενός Ρομ, υπό συνθήκες που “ακόμη ερευνώνται”.

Το θύμα μαζί με άλλα παιδιά της ηλικίας του επέβαιναν σε αυτοκίνητο το οποίο έτρεχε με μεγάλη ταχύτητα. Ως αιτία της καταδίωξης παρουσιάζεται η μη συμμόρφωση σε σήμα της αστυνομίας για ακινητοποίηση. Οι συνεπιβάτες μιλούν για βίαιη επίθεση στον 17χρονο και για απευθείας πυροβολισμό ο οποίος και του αφαίρεσε τη ζωή. Σύγχυση μας προκαλεί η ασυμφωνία των ανακοινώσεων των αστυνομικών πηγών που τη μία κάνουν λόγο για αδιευκρίνιστες συνθήκες και την άλλη για εκπυρσοκρότηση του όπλου κατά τη διάρκεια «ελέγχου υψηλού κινδύνου» από Ο.Π.Κ.Ε.. Δεν υπάρχει κανένας υψηλότερος κίνδυνος όμως από μία ανεξέλεγκτη αστυνομία, από έμμισθους δολοφόνους που αποφασίζουν ποια ζωή είναι άξια να βιωθεί, εκτελούν ωθούμενοι από ρατσιστικά κριτήρια και με την αλαζονεία της ατιμωρησίας που τους εξασφαλίζουν η κυβέρνηση και ο κρατικός μηχανισμός. Μέσα από την ασφάλεια και τη θεσμική κάλυψη αυτή βρίσκουν την ευκαιρία να ασκούν εξουσία, να αυθαιρετούν, να τραμπουκίζουν, γιατί όχι να βασανίζουν, και να δολοφονούν αθώους πολίτες κατά το

δοκούν. Την επικινδυνότητα του σώματος αυτού φρόντισε να ενισχύσει η κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια προσλαμβάνοντας και τοποθετώντας παντού ολοένα και περισσότερους ανεκπαίδευτους μπάτσους και εξοπλίζοντάς τους συνεχώς.

Δυστυχώς δε μας ξαφνιάζουν οι ρατσιστικές τακτικές των μπάτσων. Το τραγικό αυτό περιστατικό ξυπνά μνήμες από την ανθρωποκτονία του 18χρονου Νίκου Σαμπάνη από σφαίρες αστυνομικών σε καταδίωξη πριν δύο χρόνια στο Πέραμα και του 16χρονου Κώστα Φραγκούλη πέρσι. Μέσα σε τρία χρόνια μετράμε τρεις νεκρούς Ρομ, από καταδίωξεις της αστυνομίας. Οι τρεις αυτές δολοφονίες βγήκαν στην επιφάνεια καθώς αποτελούν ακραίες εκφάνσεις βίας. Μπορούμε να αναλογιστούμε πόσες άλλες περιπτώσεις πιο ήπιας καταστολής και βίας ενάντια σε μειωτικές ομάδες συγκαλύπτονται καθημερινά ή ακόμα χειρότερα νομιμοποιούνται στις συνειδήσεις της κοινωνίας λόγω προκαταλήψεων και με τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε. που τις συντηρούν.

Αν υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να επιτρέψουμε, αυτό είναι η απόπειρα νομιμοποίησης της θανατηφόρας κρατικής βίας στη συλλογική συνείδηση, μόνο και μόνο επειδή το θύμα ανήκε στην κοινότητα των Ρομά. Ας μην ξεχνάμε πως σε τέτοιες περιπτώσεις η εθνοτική ταυτότητα του θύματος, χρησιμοποιείται συχνά ως συνώνυμο του κλέφτη-κακοποιού και εν τέλει της απειλής έτσι ώστε οι ρόλοι να αντιστρέφονται με το θύμα να βρίσκεται στη θέση του θύτη. Αν υπάρχει κάτι ακόμα πιο τραγικό από τη δολοφονία ενός νέου ανθρώπου αυτό είναι το απροκάλυπτο ρατσιστικό μίσος εκ μέρους της ευρύτερης κοινωνίας. Με αφορμή το περιστατικό αυτό αναδύεται μια κατάσταση όπου οι προκαταλήψεις απέναντι στις μειονότητες υπερτερούν του φόβου για την κρατική αυθαιρεσία, αν αυτός υπήρξε ποτέ, ενώ παράλληλα δικαιολογούν την ωμή βία και το θάνατο. Η επιθετικότητα αυτή και το μίσος στρέφονται πάντα κατά των πιο αδύναμων και πιο φτωχών αυτής της κοινωνίας.

Δε νιώθουμε καμία ασφάλεια όταν οι μπάτσοι σκοτώνουν! Καταδικάζουμε την κρατική βία!

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ- ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

**Πορεία Τρίτη 14/11 6:00 μ.μ. στην Περιφέρεια Ηπείρου
Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση**

Συγκέντρωση ενάντια στις εξορύξεις στην Ήπειρο – Σάββατο 21/10 στις 12:00π.μ

Το Σάββατο 21 Οκτώβρη στις 12 θα είμαστε στην κεντρική πλατεία της #Ελεούσας με υλικό της συνέλευσης ενάντια στις εξορύξεις. Προσυγκέντρωση στις 11 π.μ. στο πάρκινγκ έξω από την κατάληψη Αντιβίωση. Αναχώρηση στις 11:30. Όποιος κόσμος μπορεί να διαθέσει όχημα ας το φέρει.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Σύμφωνα με τα σχέδια των λίγων και εκλεκτών που έχουν βαλθεί να διαφεντεύουν τις ζωές μας, είχε προγραμματιστεί μέσα στο καλοκαίρι να αρχίσουν οι εξορυκτικές δραστηριότητες στην Γιουργάνιστα του δήμου Ζίτσας. ΜΜΕ, κράτος και εταιρεία μιλούν για ερευνητική γεώτρηση, λες και είναι μια ήπια, μη παρεμβατική διαδικασία, που απλώς θα καλύψει τα κενά στις γνώσεις μας σε σχέση με το υπέδαφος της περιοχής. Οι αποφάσεις έχουν ήδη παρθεί και είναι ξεκάθαρες: την έρευνα ακολουθεί η εξόρυξη. Άπαξ και ξεκινήσει, η Ήπειρος γίνεται εξορυκτική περιοχή και μάλιστα, η πρώτη περιοχή πανελλαδικά με χερσαίες εξορυκτικές δραστηριότητες!

Θα γίνει λοιπόν, σαν μια από τις πολλές περιοχές του πλανήτη που βγάζοντας υδρογονάνθρακες είδαν την γη, τον αέρα και το νερό τους να ρυπαίνεται, τον τόπο να ερημώνει, τους κατοίκους να φτωχοποιούνται ακόμα περισσότερο στερούμενοι όλων των υπόλοιπων παραγωγικών δραστηριοτήτων που θα μπορούσαν να ανθούν εκεί πριν την καταστροφή και πλήρη εξάρτηση που επιφέρουν οι πετρελαϊκές εταιρίες.

Έχουμε δει ότι όπου εκτάσεις γης παραχωρούνται σε εταιρείες

για εξόρυξη, οι τοπικές κοινωνίες δεν ευημερούν, ούτε απολαμβάνουν φτηνότερη πρόσβαση στην ενέργεια. Αντιθέτως, λούζονται τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία τους και την στρατιωτικοποίηση και τον πλήρη έλεγχο από κρατικούς και ιδιωτικούς στρατούς που διαφυλάσσουν τα κέρδη των εταιριών, καθώς γίνονται το επίκεντρο γεωπολιτικών ανταγωνισμών και συγκρούσεων.

Και αν κάποιος διατηρούν την ψευδαίσθηση ότι αυτά συμβαίνουν κάπου μακριά κι εδώ είναι Ευρώπη κι έχουμε θεσμούς και νομοθεσία, λυπούμαστε, αλλά θα τους χαλάσουμε το όνειρο! Σύμφωνα με τους νόμους, τις συμβάσεις, τις μελέτες και όλα τα σχετικά έγγραφα, η εταιρία είναι υπεύθυνη και για την εκπόνηση της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ) και για την διαχείριση των δεδομένων από την έρευνα και για την διάθεση και την τιμή του απολήψιμου προϊόντος και για τον έλεγχο της ίδιας της δραστηριότητας. Δεν γίνεται σε κανένα σημείο σαφές ποιες είναι οι υποχρεώσεις της ή οι κυρώσεις που θα δεχτεί σε περίπτωση μη τήρησης των ελαχίστων συμφωνημένων ή σε περίπτωση ατυχήματος και άλλων καταστροφών.

Κι αν όλα αυτά ακούγονται πολύ τραβηγμένα για να μην τα γνωρίζουμε και η αλλαγή στη φυσιογνωμία και την βιωσιμότητα της περιοχής είναι πολύ σοβαρό ζήτημα για μη μετράει η γνώμη μας, οι αρμόδιοι θα πουν πως έχει ολοκληρωθεί με επιτυχία η ενημέρωση και η διαβούλευση με την τοπική κοινωνία! Έλα! Και εγώ πού ήμουνα; Η μόνη εκδήλωση «ενημέρωσης», ήταν μια ημερίδα που πραγματοποιήθηκε από στελέχη της Energean, το ΤΕΕ (το μισό διαφωνούσε) και την τοπική εξουσία (Καχριμάνη και Πλιάκο) μια Τρίτη του Φλεβάρη, στις 3 η ώρα το μεσημέρι, σε ξενοδοχείο εκτός πόλης. Σαν να λέμε μεταξύ τους και σχεδόν στα κρυφά, για να μην ξέρει ο κόσμος τι είναι αυτό που θα ψήφιζαν στην συνέχεια, οι ίδιοι και οι παρατάξεις τους, στην επιτροπή περιβάλλοντος της περιφέρειας και το δημοτικό συμβούλιο της Ζίτσας. Από μεριάς υπουργείου η διαβούλευση έγινε διαδικτυακά και ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο! Όποιος διέθετε τις τεχνικές γνώσεις μπορούσε να διαβάσει την δημοσιευμένη ΜΠΕ, με τα σημαντικότερα σημεία της γραμμένα στα αγγλικά και να μπει να κάνει σχόλια. Έκτοτε δεν ξανακούσαμε κάτι για αυτό!

Η δε εταιρία κινείται ήδη στην περιοχή ως άλλος αποικιοκράτης, τάζοντας χάντρες και καθρεφτάκια. Φροντίζει ώστε να γνωρίζουμε όσα λιγότερα γίνεται, ενώ χτίζει ήδη το προφίλ της κοινωνικής της ευαισθησίας. Οπότε, ενημερωνόμαστε από τα τοπικά μίντια,

που απλώς αναπαράγουν τα δελτία τύπου της, ότι προσπαθεί να κερδίσει την τοπική κοινωνία με φτηνές δωροδοκίες, όπως η προσφορά σχολικών ειδών, μερίδων χριστουγεννιάτικου γεύματος και κλιματιστικών στο κέντρο υγεία Βουτσαρά, χορηγία στη θεατρική ομάδα του Δήμου Ζίτσας για τη φετινή παράσταση. Έτσι καλύπτονται κάποιες τοπικές ανάγκες, η εταιρία κάνει τη δουλειά της αποκτώντας δημοφιλία και συσκοτίζοντας τα σχέδια θανάτου, μετατρέποντας σε συνένοχους τοπικούς φορείς και συλλόγους! Παράλληλα, όλα δείχνουν προς τις προσωπικές δωροδοκίες τοπικών αρχόντων που συναινούν χωρίς να έχουν τα μούτρα να ψελλίσουν ούτε ένα επιχείρημα υπέρ αυτής της επιλογής, αλλά για αυτά δεν μας έχουν ενημερώσει τα κανάλια! Δεν τσιμπάμε με τα δολώματα τους. Ξέρουμε καλά τι κρύβεται πίσω από το κοινωνικό τους προσωπείο. Είμαστε απέναντι σε αυτούς και τα συμφέροντα τους καθώς και σε κάθε εγχείρημα που τους δίνει χώρο να φανούν ως ευεργέτες. Παίρνουμε θέση και κρατάμε απόσταση από τέτοιες φιέστες και τα νταραβέρια τους. Ό,τι γνωρίζουμε το μάθαμε γιατί μας καίει, γιατί διαβάσαμε, ψάξαμε ρωτήσαμε και μοιραστήκαμε με άλλους ανθρώπους, χωρίς οικονομικά ή πολιτικά συμφέροντα, ανθρώπους από τα κινήματα, τους συλλόγους και τις συνελεύσεις στα χωριά, από τα δίκτυα και τους συντονισμούς αλληλεγγύης και αγώνα που χτίζονται γύρω από τα ζητήματα της υπεράσπισης της φύσης και των ζώων μας. Η μόνη ελπίδα βρίσκεται στις δικές μας αντιστάσεις.

ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΟΓΑΡΙΑΖΟΥΝ,

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ!

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ

Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20.00 στον ΕΚΧ ΑΛΙΜΟΥΡΑ

<https://againstnrglooting.blogspot.com>

fb: Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία

e-mail: antioilgiannina@gmail.com

Αντικρατική - Αντικαπιταλιστική

Πορεία στα εγκαίνια της Δ.Ε.Θ (Σάββατο 9/9)

Δεν αντέχουμε άλλο θάνατο, διψάμε για Ζωή

Τέμπη • Πύλος • πυρκαγιές

η εμπέδωση του καθημερινού θανάτου

από ένα σύστημα εξουσίας
– ορισμένο στις ανισότητες & τις διακρίσεις –
που εκμεταλλεύεται και δολοφονεί
ό,τι δεν (μπορεί να) περιφράσσεται
στον κόσμο του εμπορεύματος

**και απέναντι, εμείς που δεν αντέχουμε,
αναζητώντας τρόπους & τόπους κοινών απαντήσεων**

συλλογικοποίηση των αγώνων μας –ισότητας & αλληλεγγύης–

ώστε να χαράξουμε ζωές με νόημα,
απέναντι στην υποτίμηση των ζωών
μας, στο εδώ και στο τώρα.

Αντικρατική - Αντικαπιταλιστική Διαδήλωση
9 Σεπτεμβρίου 2023 - 18:00 - Καμάρα

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τα τελευταία χρόνια βιώνουμε όλο και πιο έντονα την κανονικοποίηση του θανάτου δίπλα μας και παντού.

Την ατμοσφαιρικότητα της βίας που διαπερνάει κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής μας. Συνέπεια της ισχύς του Κυρίαρχου και του δυνατού, δηλαδή της Εξουσίας του Κράτους και του Κεφαλαίου, ενυπάρχουν πλέον σαν στοιχεία και στην ίδια την κοινωνία. Άλλωστε από αυτή την διαρκή συνθήκη έκτακτης ανάγκης -του θανάτου και της βίας- καθορίζεται και διαπερνάει η παραπάνω ισχύς της Κρατικής οντότητας και της καπιταλιστικής πραγματικότητας.

Και φτάνουμε στο σήμερα με το μεγαλύτερο ναυάγιο-δολοφονία στη Μεσόγειο θάλασσα των 650+ νεκρών ανθρώπων ανοιχτά της Πύλου με ευθύνη των Κρατών και της Ε.Ε., των δεκάδων νεκρών από την κρατική αδιαφορία και την καπιταλιστική ομαλότητα στα Τέμπη, ρατσιστικών δολοφονιών από σφαίρες μπάτσων, γυναικοκτονιών και των πυρκαγιών που κάθε καλοκαίρι καίνε ανεξέλεγκτες με ένα μόνο σύνθημα: Εκκενώστε. Αυτή είναι η επιτυχία του συστήματος, άλλωστε. Εκκένωση σε κάθε περίπτωση. Ζωών -ανθρώπινων και μη-, δέντρων, βαγονιών, δρόμων, καταλήψεων, ευθυνών. Ο θάνατος που έγινε συνήθεια έρχεται να υπενθυμίσει με τον πιο ωμό τρόπο πως ότι έχουμε είναι η μία τον άλλον και κανένα Κράτος ή εταιρεία δεν πρόκειται να είναι εκεί, παρά μόνο για να εκμεταλλευτεί,

να αποπροσανατολίσει και να αποποιηθεί το οτιδήποτε.

Πως το Κράτος με όλα αυτά να συμβαίνουν απολαμβάνει την ισχύ του;

Φυσικά με άπλετο ρατσισμό, ανθρωποκυνηγητό και Βία. Μέσα σε όλη αυτή την περίοδο το Κράτος πόνταρε ακριβώς σε αυτά: στον φόβο και στην καλλιέργεια του εθνικισμού και του ρατσισμού στην κοινωνία. Αποτέλεσμα, μπροστά στην καθημερινή υποτίμηση της ζωής, και ειδικά σε κάθε ακραίο γεγονός οι μόνοι στόχοι να είναι ο κάθε σκουρόχρωμος άνθρωπος, που έτυχε απλά να υπάρχει. Από τον Έβρο μέχρι και τα πογκρόμ στην Κύπρο ένα φαίνεται σίγουρο: ο εκφασισμός της κοινωνίας βρίσκεται εδώ, αναπτύσσεται χρόνια τώρα μέρα με τη μέρα και σε κάθε συνθήκη είναι έτοιμος να εκραγεί. Αποκτήνωση, αλληλοσπάραγμα, κανιβαλισμός. Και η Εξουσία στο αλώβητο, αφού για όλα φταίνε οι ξένοι. Αυτοί/ες που βουλιάζει και βασανίζει στα σύνορα το Κράτος. Ενώ το κόστος διαβίωσης μεγαλώνει και οι πολυεθνικές πλουτίζουν στις πλάτες των από τα κάτω.

Υπάρχει όμως και η αντίπερα όχθη μπροστά σε όλα αυτά. Αυτή της κοινωνικής αντίστασης, της συλλογικοποίησης και της αλληλεγγύης. Κι αυτή η διαρκής κοινωνική κίνηση αποτελεί το όπλο απέναντι σε όλα όσα βιώνουμε, μπροστά στην Εξουσία και στο κτήνος της Ακροδεξιάς, κόντρα στην παραίτηση. Γιατί αν δεν δημιουργήσουμε τους όρους ζωής και όχι επιβίωσης, στο εδώ και στο τώρα, αν δεν αντισταθούμε προκειμένου να αποκτήσουμε μια ζωή που να αξίζει να βιωθεί, τότε θα βουλιάζουμε ακόμα παραπάνω στο σκοτάδι, στην αναλγησία, στην αδιαφορία και στον θάνατο.

– Κάλεσμα σε Αντικρατική-Αντικαπιταλιστική Πορεία στα εγκαίνια της Δ.Ε.Θ.:

Σάββατο 09/09 στις 18:00 – Καμάρα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/9 ΣΤΙΣ 7 Μ.Μ. ΣΤΟΝ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΕΙΟΥ (ΚΑΠΛΑΝΕΙΟ)

ΜΕΙΝΕΤΕ ΣΠΙΤΙ, ΕΚΚΕΝΩΣΤΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΞΑΝΑΜΕΙΝΕΤΕ ΣΠΙΤΙ

Δασικές πυρκαγιές: ο πιο εύκολος τρόπος μαζικής αλλαγής χρήσης γης, ειδικά στα μεσογειακά κλίματα, όπου οι συνθήκες ευνοούν την εξάπλωσή τους. Ο άνθρωπος τις χρησιμοποίησε από αρχαιοτάτων χρόνων, κυρίως από την εποχή που άρχισε να γίνεται αγρότης και κτηνοτρόφος, οπότε είχε ανάγκη από μεγάλες καλλιεργήσιμες και κτηνοτροφικές εκτάσεις.

Από τη βιομηχανική επανάσταση και έπειτα οι ανάγκες αυξήθηκαν. Ακόμα πιο πολλή καταστροφή δασών. Όχι μόνο με τη βοήθεια φωτιάς, αλλά και με υλοτόμηση. Σε βαθμό που κάποιες χώρες της δυτικής Ευρώπης απώλεσαν τελείως τα δάση τους και πολλά από αυτά που υπάρχουν σήμερα είναι τεχνητά.

Τα τελευταία χρόνια η καπιταλιστική ανάπτυξη εμφανίζει γεωμετρική αύξηση. Το ίδιο και οι πόροι που χρειάζεται να εκμεταλλευτεί για τη διατήρησή της. Χρειάζονται καινούργια προϊόντα να μεταφερθούν από τη μια άκρη του κόσμου στην άλλη, δρόμοι για τη μεταφορά τους, χρειάζεται ενέργεια, όλο και περισσότερη, διάφοροι τρόποι για να παραχθεί αυτή – «πράσινη ενέργεια», συμβατική ενέργεια. Χρειάζονται καινούργια εργοστάσια παραγωγής ενέργειας, όπως από καύση απορριμμάτων, από φράγματα στα ποτάμια, από ανεμογεννήτριες, από φωτοβολταϊκά, από εξορύξεις. Χρειάζονται καινούργιες τουριστικές επενδύσεις στην ήδη κορεσμένη ελλαδίτσα μας, ξενοδοχεία, συνεδριακά κέντρα, γήπεδα γκολφ. Κατασκευαστικές εταιρείες και οικοδομικοί συνεταιρισμοί θέλουν να χτίσουν χωριουδάκια και ιδιώτες να νομιμοποιήσουν αυθαίρετα. Η πίεση στα φυσικά οικοσυστήματα γίνεται όλο και πιο αφόρητη. Όλα αυτά απαιτούν αλλαγή χρήσεων γης. Μετατροπή των φυσικών οικοσυστημάτων σε τεχνητά. Μαζικά και γρήγορα. Αλήθεια πώς περιμένει κανείς ότι θα γίνει αυτό;

Το κεφάλαιο χρειάζεται συνεχώς καινούργιους πόρους. Φυσικούς και ανθρώπινους. Όστε να επενδύεται και να αποφέρει κέρδος. Το κράτος ρυθμίζει τη συνέχεια αυτής της λειτουργίας. Έτσι όσα πυροσβεστικά και αν υπόσχονται, όσα σχέδια πρόληψης κι αν

γίνουν, πρέπει να συνεχιστεί η πολυπόθητη ανάπτυξη. Με κάθε μέσο. Ενώ οι φυσικοί πόροι είναι πεπερασμένοι, το κεφάλαιο θέλει πάντα περισσότερα. Λίγο αδιέξοδο όλο αυτό, αλλά δεν υπάρχει εναλλακτική, σύμφωνα με τους υπέρμαχούς της, οπότε συνεχίζουμε. Έως ότου...;;

Οι νόμοι τους είναι φτιαγμένοι ώστε να εξασφαλίζουν τη συνέχεια αυτής της διεργασίας (αναπαράγουμε αποσπάσματα από κείμενο της μαρίας караμανώφ, επίτιμης αντιπροέδρου του ΣτΕ, για τη σχέση δασικών πυρκαγιών με τις ανεμογεννήτριες: «τις τελευταίες μέρες γίνεται μεγάλη συζήτηση για τη σχέση των δασικών πυρκαγιών με την εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα αναδασωτέα. Η σχέση υπάρχει και είναι άμεση, αλλά δεν είναι αυτή που υπολαμβάνουν πολλοί... Σύμφωνα με το αρ.117 παρ.3 του συντάγματος για τα αναδασωτέα απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά η χρήση για οποιονδήποτε άλλο σκοπό πλην της αναδάσωσης... Το «εμπόδιο» αυτό ήρθε να άρει η γνωστή απόφαση 2499/2012 του ΣτΕ, η οποία έκρινε ότι στα αναδασωτέα επιτρέπεται να εγκαθίστανται όχι μόνο ανεμογεννήτριες, αλλά και κάθε “έργο το οποίο αποβλέπει την εξυπηρέτηση ανάγκης με ιδιαίτερη κοινωνική, εθνική ή οικονομική σημασία”». Η συγκεκριμένη απόφαση εκδόθηκε από το ανώτατο δικαστήριο με εισηγήτρια την γνωστή μας, Κατερίνα σακελλαροπούλου. Βλ. <https://shorturl.at/bhxDH>).

Ένα δάσος δεν μπορεί να παράξει ιδιαίτερο κέρδος από την ύπαρξή του. Όμως μετά την καταστροφή του, η έκταση που καταλάμβανε μπορεί. Οπότε οι φωτιές δεν θα σταματήσουν. Δεν έχουν κανένα λόγο άλλωστε να σταματήσουν. Ακόμα και αν υπάρχει ένας “τρελός” που βάζει φωτιές για να βλέπει τα πυροσβεστικά να τρέχουν, ακόμα και αν κατηγορούνται οι ξένοι πράκτορες ή οι μετανάστες που θέλουν να μας καταστρέψουν, ακόμα και αν κάποιος έκανε εργασίες με τροχό, η συνολική εικόνα δεν αλλάζει.

Κάθε αλλαγή χρήσης γης είναι καλοδεχούμενη για το κεφάλαιο. Ακόμα και αν δεν επενδυθεί άμεσα, θα γίνει αργότερα, τόσο ώστε να έχει ξεχαστεί η φυσική καταστροφή. Και τα υπόλοιπα θα επενδυθούν πάραυτα (θυμόμαστε τις δηλώσεις του κούλη στη β. κέρκυρα για τη δασική έκταση του Ερημίτη: «η εναλλακτική ποια θα είναι; Να μην κάνουμε τίποτα. Κάποια στιγμή θα καεί... και τότε». Και πράγματι ένα κομμάτι του κήκε ένα μήνα αργότερα! <https://shorturl.at/kFGM1>) Άλλωστε όλα καταστρέφονται. Οπότε καλύτερα να επενδυθούν από τώρα.

Όσα άτομα υπερασπίζονται αυτό το σύστημα, αλλά γκρινιάζουν για τις συνέπειές του, θέλουν και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Όμως αυτό δεν γίνεται, μωρό μου.

Ή θα καταστρέψουμε αυτό που μας καταστρέφει, ή σε λίγο θα βγαίνουμε από τα σπίτια μας μόνο για δουλειά και ακολουθώντας το 112 για να εκκενώσουμε.

**Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
(Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20:00 στον ΕΚΧ Αλιμούρα)**

Ένα σινιάλο αλληλεγγύης από τα Γιάννενα για την Κατάληψη του Βοτανικού Κήπου Πετρούπολης

Στις 24 Ιουλίου, το κράτος σε αγαστή συνεργασία με τον Δήμο Πετρούπολης επιτέθηκε στην κατάληψη-ελεύθερο κοινωνικό χώρο του Βοτανικού Κήπου που λειτουργούσε στην περιοχή εδώ και 14 χρόνια. Μέσα σε αυτά τα 14 χρόνια, ο Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης κατάφερε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για πραγματική κοινωνική συνεύρεση χωρίς διαμεσολαβήσεις, όντας ένας χώρος διαρκώς ανοιχτός και αντιεμπορευματικός, ένας χώρος που βάζει την αλληλεγγύη και την συνύπαρξη των ανθρώπων πάνω από τα κέρδη των λίγων κι εκλεκτών. Πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, θεατρικά εργαστήρια, αυτοοργανωμένα μαθήματα, προβολές ταινιών, συναυλίες και πολλές άλλες δραστηριότητες, πάντοτε χωρίς αντίτιμο, αυτή είναι η σφραγίδα του Βοτανικού Κήπου στην περιοχή.

Το Κράτος εμμονικά καταστέλλει κι εκκενώνει τις καταλήψεις, επιδεικνύοντας την ωμή βία της καταστολής απέναντι σε κάθε τι ελεύθερο, δημόσιο και κοινωνικό. Κάθε τι ελεύθερα προσβάσιμο που οικειοποιείται η κοινωνία χωρίς χορηγούς και στρατηγικούς επενδυτές μπαίνει στο στόχαστρο της εξουσίας, γιατί η εξουσία δεν θέλει ελεύθερους ανθρώπους, ούτε δημόσιους χώρους που να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την αμφισβήτησή της.

Προτιμάει σε συνθήκες ακραίας φτωχοποίησης, ενώ τα δάση καίγονται, οι υποδομές καταρρέουν και η ζωή παίρνει τον κατήφορο, να επιτεθεί σε κάθε τι που δεν μπορεί να ελέγξει. Προτιμάει έναν κόσμο παθητικό και παραδομένο στις ορέξεις της, εύκολα χειραγωγήσιμο και πειθήνιο. Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις από την άλλη, επιζητούν την ενεργή εμπλοκή του κόσμου, δημιουργούν άτομα ενεργητικά, ελεύθερα, αυτεξούσια και με κριτική αντίληψη.

Έτσι, λοιπόν, κι εμείς λέμε κατηγορηματικά ότι στεκόμαστε πάντοτε με την πλευρά των καταπιεσμένων και των ανθρώπων εκείνων που αντιστέκονται στην κρατική βαρβαρότητα. Η εμμονική προσκόλληση της εξουσίας στην καταστολή και τη βία, βρίσκει απέναντι έναν κόσμο με πείσμα για δημιουργία κι ελευθερία. Κάθε πόλη που στερείται τέτοιους χώρους ελευθερίας και αδιαμεσολάβητης δράσης όπως ο Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης, καταλήγει μία πόλη νεκρή, μονοδιάστατη και παραδομένη στα κέρδη των ιδιωτών και τον έλεγχο των μπάτσων.

Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας στον ΕΚΧ Βοτανικό Κήπο και σε κάθε κατάληψη που απειλείται με εκκένωση από τους κρατικούς ταγούς. Θα μας βρίσκουν πάντοτε απέναντί τους, γιατί τη ζωή στα άδεια κτίρια την δίνει η πολυμορφία του δικού μας κόσμου, όχι το αποστεωμένο συνάφι τους.

Καλούμε σε μικροφωνική συγκέντρωση αλληλεγγύης την Τετάρτη 26 Ιουλίου στις 8μ.μ. έξω από την Αρχιτεκτονική Σχολή (Παπαζόγλειος)

- **ΠΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΗ**
- **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ**

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Φωτογραφίες από την

χθεσινή μικροφωνική παρέμβαση αλληλεγγύης στην κατάληψη ΕΚΧ Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης, που εκκενώθηκε από το κράτος το πρωί της Δευτέρας 24 Ιουλίου.

ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ: ΤΟ ΤΥΡΙ ΚΑΙ Η ΦΑΚΑ ή αλλιώς Η ΙΚΑΝΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΥΝΘΗΚΗ

Όπως είχε αναφέρει στην ανακοίνωσή της η συνέλευση του ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης «Το τυρί είναι το Δημαρχείο στο Βοτανικό κήπο και η φάκα είναι η άλωση του άλσους Αγ. Δημητρίου, ο αποχαρακτηρισμός του και στη συνέχεια ο τεμαχισμός του».

Μία πολύ σύντομη αναδρομή στην πόλη μας, δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης πως πίσω από κάθε κίνηση καταστολής είναι η προσταγή της νεκρικής σιγής και της υποταγής. Ήταν το

2016 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εκκένωσε 3 καταλήψεις στέγης στη Θεσσαλονίκη που φιλοξενούσαν οικογένειες προσφύγων και μεταναστών, ως απάντηση στο No Border Camp, μιας διοργάνωσης που πρότεινε δρόμους αυτοοργάνωσης, αμεσοδημοκρατίας και αγώνα για την καλυτέρευση της ζωής τους.

Μέχρι σήμερα με τις πρόσφατες εκκενώσεις καταλήψεων Terra Incognita, Βιολογικό, Mundo Nuevo από την κυβέρνηση της ΝΔ. Ενώ υπάρχουν και παλαιότερα παραδείγματα. Από τότε μέχρι σήμερα το κράτος επιβάλλει συνθήκες ασφυξίας σε κάθε τί συλλογικό και σε κάθε μορφής αμφισβήτησης. Το κτίριο του Βιολογικού «φυλάσσεται» από τις αστυνομικές δυνάμεις θυμίζοντας πως σε όσους αντιστέκονται τους περιμένει μία ευθεία βολή! Από την άλλη τα κτήρια της κατάληψης στέγης Λεωφ. Νίκης 39 και της Terra Incognita παραδίδονται στους εργολάβους, με το ΑΠΘ να παίρνει τη θέση του μεσίτη αλλά και του εγγυητή του σχεδίου εξευγενισμού μέσω της τουριστικοποίησης κάθε γειτονιάς.

Η περίπτωση του ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης

Ο ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης ενοχλούσε σε πολλά επίπεδα. Ενοχλούσε γιατί επί δεκατέσσερα (14) χρόνια αποτελούσε ένα ζωντανό παράδειγμα οργάνωσης της ζωής πέρα από τη προσταγή του κράτους και την επιβολή του κέδρους ως μονόδρομο, με την ανάταξη των ελευθεριών απέναντι στον ασφυκτικό κλοιό επιτήρησης και τις δομές ανισότητας. Θεατρικές παραστάσεις, μουσικά καφενεία, βιβλιοπαρουσιάσεις, πολιτικές εκδηλώσεις, δράσεις αλληλεγγύης, φεστιβάλ, δημόσιες παρεμβάσεις. Πράγματα που αποτελούν απειλή στο κυρίαρχο και έπρεπε να σιωπάσουν.

Ταυτόχρονα ενοχλούσε γιατί η ύπαρξή του απειλούσε κάθε απόπειρα άλωσης του άλσους Αγ. Δημητρίου. Και ας σταθούμε λίγο εδώ μιας και η εκκένωση της κατάληψης βοτανικού έγινε εν μέσω ανεξέλεγκτων πυρκαγιών. Και είναι οι συμβολισμοί μερικές φορές διαβολικοί. Η διαχείριση των δασών και του πρασίνου δεν έχει ξεφύγει από την ιδεολογία της ανάπτυξης όπως αυτή έχει αποτυπωθεί σε κάθε σχέδιο που αφορά τους φυσικούς πόρους και τα κοινωνικά αγαθά. Τα πάντα αποτελούν εμπόρευμα, τεμαχίζονται και παίρνουν ένα καρτελάκι με τιμή. Για μία ακόμη χρονιά οι φωτιές αναδεικνύουν το μοναδικό αφήγημα των επιτελαρχών του νεοφιλελευθερισμού: εκκένωση οικισμών, με ξύλο αν χρειαστεί, και απαγόρευση κυκλοφορίας. Δεν έχει γίνει καμία πρόβλεψη ενίσχυσης πυροσβεστικών σωμάτων με προσωπικό, οχήματα, μέτρα προστασίας· παρά μόνο σωμάτων ασφαλείας για τη διαχείριση

κρίσεων. Και ένα ξεροκόμματο, 534ευρώ αυτή τη φορά, για την απόσπαση της συναίνεσης στο έγκλημα. Γιατί όλα έχουν μία τιμή. Ας καίγονται ανενόχλητα όλα, μέχρι να τακτοποιηθούν οι χρήσεις γης (ανεμογεννήτριες, επιχειρηματικά πάρκα, τουριστική ανάπτυξη) και μετά ίσως εκπλαγούμε από το ζήλο για την προστασία του πρασίνου (δασικού, περιαστικού, αστικού).

Στην περίπτωση του βοτανικού κήπου λοιπόν ικανή συνθήκη για αυτό ήταν ο αποχαρακτηρισμός δασικής έκτασης και την υλοποίησε το περιβαλλοντοκτόνο σχέδιο του χατζηδάκη με τόση σαφήνεια (Άρθρο 132) που δεν αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης. Αναγκαία συνθήκη όμως ήταν η καταστολή με την εκκένωση της κατάληψης βοτανικού ως ένας πυρήνας ευθείας αμφισβήτησης στο δόγμα της ανάπτυξης που απειλεί άμεσα τη ζωή. Και το ίδιο μοτίβο όλες οι επιθέσεις. Ικανή συνθήκη οι fast truck νομοθεσίες (περιβάλλον, παιδεία, εργασία), αναγκαία συνθήκη η καταστολή κάθε μορφής αντίστασης.

Η απάντησή μας

Σε αυτή την ολομέτωπη επίθεση η απάντησή μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι απλά αντανakλαστική διεκπεραιώνοντας την αλληλεγγύη. Αλλά βαθιά ανανεωτική με τη δημιουργία πυρήνων αντιεξουσιακής συνείδησης παντού.

– Πυρήνες σε κάθε γειτονιά, σχολείο, πανεπιστήμιο, χώρο δουλειάς

– Αντιεξουσίας ως δρόμο ισότητας, ελευθερίας και αξιοπρέπειας

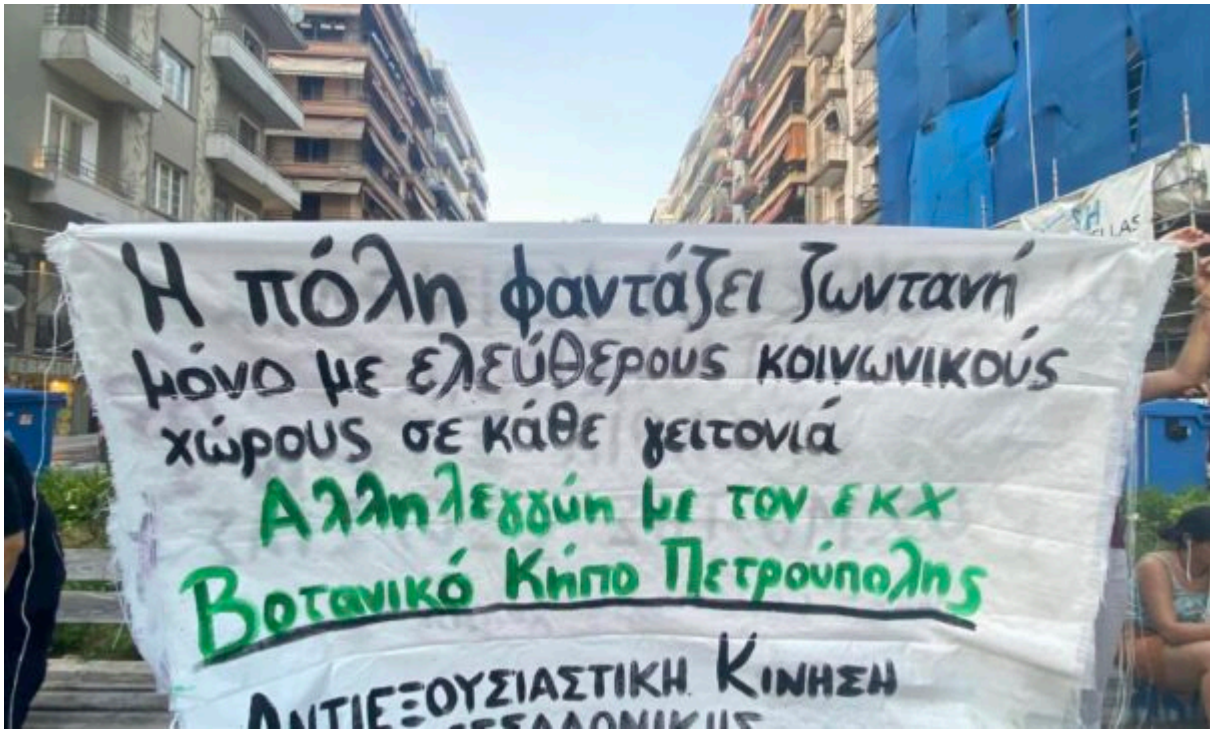
– Συνείδησης ως συλλογικό έργο μιας αντιεξουσιαστικής παιδείας και ηθικής

Απέναντι στην καταστολή θα απαντήσουμε και θα αντισταθούμε με όλες τις δυνάμεις για να υπερασπιστούμε στις δομές μας ως εδάφη ελευθερίας απέναντι στις συνθήκες ασφυξίας που επιβάλλονται.

Την ίδια στιγμή όμως θα σπείρουμε το σπόρο της αμφισβήτησης σε κάθε γωνιά και με κάθε τρόπο. Και θα συναντηθούν αυτές οι κινήσεις της κοινωνίας σε τροχιά σύγκρουσης απέναντι στην εξουσία.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ακολουθούν φωτογραφίες από την μικροφωνική παρέμβαση στο κέντρο της Θεσσαλονίκης

Εισήγηση της Α.Κ. Αθήνας στην παρουσίαση του βιβλίου «Οικοφεμινισμός»

ΟΙΚΟΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

Ανθολόγηση - Επιμέλεια
Σταύρος Καραγεωργάκης

Πλήθος κόσμου χτες, Τρίτη 4/7 στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο «αλτάι», στα Εξάρχεια όπου πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου «Οικοφεμινισμός» των εκδόσεων Ευτοπία.

Η εν λόγω συζήτηση εντάσσεται σε έναν ευρύτερο κύκλο προβολών και βιβλιοπαρουσιάσεων με κέντρο τον φεμινισμό και τις προεκτάσεις του, τόσο στη θεωρία όσο και στην εμπειρία. Σκοπός είναι να φρεσκάρουμε το θεωρητικό μας οπλοστάσιο γύρω από ιδέες και έννοιες που αφορούν τους αγώνες του τώρα.

Η εισήγηση της Μαριέττας Σιμεγιάτου:

Ο οικοφεμινισμός είναι ένας συνδυασμός οικολογίας και φεμινισμού. Τα περιβαλλοντικά και τα οικολογικά κινήματα συνήθως παραβλέπουν το γεγονός ότι η καπιταλιστική πατριαρχία, η ανδρική ηγεμονία και η καταπίεση των γυναικών μέσα στην κοινωνία συνδέονται με την οικολογική κρίση. Ως εκ τούτου, χρειαζόμαστε έναν συνδυασμό οικολογίας και φεμινισμού, τον οικοφεμινισμό.

Ο όρος οικοφεμινισμός οφείλεται στη Γαλλίδα φεμινίστρια Φρανσουάζ Ντ' Ομπόν (1920-2005), η οποία τον εισήγαγε το 1974. Η σύνδεση της εκμετάλλευσης της φύσης, των ζώων και των γυναικών, καθώς και η αποδόμηση των δυϊσμών άνδρας/γυναίκα, πολιτισμός/φύση και άνθρωπος/ζώο αποτελούν κεντρικούς πυλώνες της οικοφεμινιστικής σκέψης και κριτικής. Οι οικοφεμινίστριες προτείνουν διάφορες προσεγγίσεις για την κατανόηση του σημερινού τρόπου λειτουργίας της καταπίεσης σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Κάρολαϊν Μέρτσεντ (Ο θάνατος της φύσης) για παράδειγμα τοποθετεί το διαχωρισμό του πολιτισμού από τη φύση στην επιστημονική επανάσταση και ιδιαίτερα με το έργο του Φράνσις Μπέικον και του Ρενέ Ντεκάρτ. Από το 1600 και μετά η ιδέα φύσης αλλάζει από ζωντανός οργανισμός και μετατρέπεται σε μηχανή. Η φύση αντιμετωπίζεται όλο και περισσότερο ως μια μηχανή που μπορεί να αναλυθεί και να χρησιμοποιηθεί για πειράματα. Το πνεύμα της θηλυκής και παρθένας γης υποτάσσεται

στη μηχανή. Οι ιδέες της μηχανοποίησης, καθώς της κυριαρχίας και της επιβολής στη φύση έγιναν βασικά εννοιολογικά εργαλεία του σύγχρονου κόσμου.

Άλλες οικοφεμινίστριες αναφέρουν την πατριαρχική θρησκεία ως την πηγή του διαχωρισμού του ανθρώπου από το φυσικό κόσμο. Τοποθετούν την προέλευση της καταπίεσης της φύσης στο 4500 π.Χ., όταν ξεκίνησε η μετάβαση από τους πολιτισμούς λατρείας θηλυκών θεοτήτων στους πολιτισμούς λατρείας αρσενικών θεοτήτων. Με την έλευση των πατριαρχικών θρησκειών, οι άνθρωποι λάτρευαν έναν θεό και η φύση θεωρείται δημιουργία του. Ο ρόλος του αρσενικού στην αναπαραγωγή εξυψώθηκε πάνω από του θηλυκού. Οι γυναίκες παρομοιάζονταν με χωράφια τα οποία θα γονιμοποιούνταν και θα γεννούσαν τον σπόρο του αρσενικού.

Η στάση και η συμπεριφορά στο κυρίαρχο φαντασιακό συνδέεται άμεσα με την αλλαγή της στάσης και της συμπεριφοράς του ανθρώπου απέναντι στη γη. Η εικόνα της γης ως τροφού περιορίζει ηθικά τις επιτρεπόμενες ανθρώπινες πράξεις απέναντι στη γη, ενώ οι νέες εικόνες κυριαρχίας και επιβολής λειτουργούν ως επικύρωση για την απογύμνωση της φύσης.

Οι διαδικασίες εμπορευματοποίησης και εκβιομηχάνισης βασίζονται σε δραστηριότητες που προκαλούν άμεσες αλλαγές στη γη: εξορύξεις, αποξηράνσεις, αποψιλώσεις δασών και γενικότερα επιθέσεις ενάντια στη γη. Όσο η γη εκλαμβάνόταν ως ένας ζωντανός οργανισμός, μια καταστροφική πράξη εναντίον της μπορούσε να θεωρηθεί παραβίαση της ανθρώπινης ηθικής.

Στη συνέχεια, η ανάπτυξη της ατομικής ιδιοκτησίας οδήγησε στην ιστορική παγκόσμια ήττα του θηλυκού φύλου. Η γη έγινε αντικείμενο αρπαγής προς όφελος των λίγων για αυτό που η Vandana Shiva ονομάζει «συστηματική υποανάπτυξη».

Σίγουρα τα τοξικά απόβλητα, η ατμοσφαιρική ρύπανση, η αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση κ.λπ. είναι ζητήματα που δεν αφορούν αποκλειστικά τις γυναίκες. Οι οικοφεμινίστριες ωστόσο υποστηρίζουν πως τα περιβαλλοντικά ζητήματα είναι φεμινιστικά,

γιατί οι πρώτες που υποφέρουν από τις συνέπειες της αδικίας και της περιβαλλοντικής καταστροφής είναι οι γυναίκες και τα παιδιά, καθώς και άλλες ευάλωτες ομάδες. Οι οικοφεμινίστριες επισημαίνουν τη σύνδεση μεταξύ της καταπίεσης των γυναικών και της φύσης εξετάζοντας την παγκόσμια οικονομία, το χρέος του Τρίτου Κόσμου, την υπανάπτυξη, την παραγωγή και διανομή της τροφής, το δικαίωμα αναπαραγωγής, τον милитарισμό και τον περιβαλλοντικό ρατσισμό.

Η φύση και οι γυναίκες, π.χ. ο χρόνος που αφιερώνουν στο μέγαλωμα των παιδιών, δεν υπολογίζονται στο ΑΕΠ και τη διεθνή οικονομία της αγοράς. Ο πλούτος του βορρά βασίζεται στην εργασία του νότου. Παρόλο που οι γυναίκες παράγουν παγκοσμίως το 80% των τροφίμων, τα περισσότερα γεωργικά προγράμματα απευθύνονται σε άντρες. Επιπλέον, οι διατροφικές συνήθειες που έχουν αλλάξει με την κατακόρυφη σήμερα κατανάλωση κρέατος, ακόμα και σε χώρες που ήταν παραδοσιακά χορτοφαγικές, έχουν ως αποτέλεσμα τεράστιες περιβαλλοντικές καταστροφές. Η μαζική κτηνοτροφική παραγωγή για εξαγωγές ευθύνεται για την ερημοποίηση, τη μόλυνση, την έλλειψη νερού, την καταστροφή του όζοντος και την πείνα. Είναι χαρακτηριστικό ότι «χρειάζονται 5 τ.μ. τροπικού δάσους για να παραχθεί ένα μπιφτέκι 100 γραμμαρίων» (σελ. 76-77).

Αναρίθμητα παραδείγματα μας δίνουν να καταλάβουμε γιατί η υγεία του πλανήτη και η παγκόσμια οικολογική καταστροφή είναι φεμινιστικά ζητήματα. Ο αγώνας για την υγεία των γυναικών –την αναπαραγωγική υγεία, την εργασιακά και τη γενική υγεία– απαιτεί αγώνα συνολικά για την υγεία του πλανήτη. Ένα παράδειγμα: το 95% των εργαζόμενων στα πτηνοτροφεία στις ΗΠΑ είναι μαύρες γυναίκες που υποχρεώνονται να αφαιρούν τα εντόσθια 5000 κοτόπουλων την ώρα, με αποτέλεσμα να υποφέρουν από διάφορες διαταραχές που προκαλούνται από τις επαναλαμβανόμενες κινήσεις και το άγχος.

Εκτός της τεράστιας απειλής για το περιβάλλον που συνιστούν η συνεχής εξαφάνιση άγριων ειδών ζώων καθώς και η εκπομπή μεθανίου και η κατασπατάληση γιγάντιων όγκων νερού από τη

κρεατοβιομηχανία, τα τελευταία χρόνια έχει ενταθεί και η απειλή των πανδημιών. Η συνεχής αποψίλωση δασών, οι μονοκαλλιέργειες, οι εξορύξεις και οι εισβολές στη γη, στα δάση, στη φύση και γενικότερα η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος άγριων ζώων, που μπορούν δυνητικά να είναι φορείς ιών, και τα οποία εξαναγκάζονται να προσφύγουν στο «περιβάλλον» των ανθρώπων, σίγουρα προσθέτει στην εξήγηση της ολοένα και συχνότερης έξαρσης πανδημιών. Συγκεκριμένα, ο Covid-19 θεωρείται «νεοφιλελεύθερη πανδημία», που προέρχεται από ένα σύστημα που ευνοεί το κέρδος έναντι οτιδήποτε άλλου.

Δεν είναι πλέον δυνατόν να συζητάμε για περιβαλλοντική αλλαγή χωρίς να θέτουμε ζήτημα κοινωνικής αλλαγής. Η διεύρυνση του πεδίου των πολιτικών και ταξικών αγώνων, ώστε να θίγονται και θέματα αποκατάστασης της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση, αλλά παράλληλα και η πολιτικοποίηση των οικολογικών κινήματων, είναι απαραίτητες ώστε τα κινήματα να μην οδηγούνται σε αδιέξοδα. Για παράδειγμα, το κίνημα στις Σκουριές της Χαλκιδικής, κατά τη διάρκεια του αγώνα του για την προστασία των τοπικών κοινωνιών και του περιβάλλοντος, έχει απέναντί του, εκτός από μία πολυεθνική (Eldorado Gold), και τους ίδιους τους εργαζόμενους μεταλλωρύχους, οι οποίοι σκόπιμα και κατευθυνόμενα προκρίνουν την επαγγελματική τους αποκατάσταση από τη δική τους υγεία και την υγεία των παιδιών τους.

Στο αστικό περιβάλλον της Αθήνας, ερχόμαστε αντιμέτωπες με τη συντονισμένη προσπάθεια της δεξιάς νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης να εξαλείψει κάθε χώρο πρασίνου ως χώρο ανάπαυσης μη παραγωγικών τάξεων, όπως γυναίκες με τα παιδιά και τα κατοικίδια τους, ηλικιωμένους, μετανάστες και πρόσφυγες και άλλες ευάλωτες ομάδες, όπως οι άστεγοι και οι τοξικομανείς, και να τον μετατρέψει σε χώρο διέλευσης ατόμων που εντάσσονται σε ένα πλουτοπαραγωγικό σύστημα. Η επίθεση στο δημόσιο χώρο με την επιδιωκόμενη κατάργηση της πλατείας Εξαρχείων, η τσιμεντοποίηση του πάρκου Δρακόπουλου, η κατ' επίφαση ανάπλαση του λόφου του Στρέφη και της Ακαδημίας Πλάτωνα από ιδιωτικές εταιρείες χωρίς περιβαλλοντικές μελέτες αποτελούν απτά

παραδείγματα της πατριαρχικής καταπιεστικής επιβολής και κυριαρχίας πάνω στη φύση, αλλά και στον ίδιο τον τρόπο ζωής ανθρώπων που δεν επιθυμούν να συνταχθούν με αυτό το σύστημα καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Φωτογραφίες από την βιβλιοπαρουσίαση

Ανακοίνωση/Κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης για την εξέγερση στην Γαλλία

Ακούσαμε το τραγούδι της θάλασσας... και δεν μπορούμε πια να κοιμηθούμε

ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ/ΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ & ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

Τα «παράσιτα» βγήκαν
στους δρόμους
κόντρα στον τρόπο
και τον θάνατο που
επιβάλλει το γαλλικό κράτος
δικδικώντας

ΑΝΑΣΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης | ak_salonica@espn.net

Μετά από λίγους μήνες και για ακόμη μια φορά μέσα στα τελευταία χρόνια το κράτος της Γαλλίας κλυδωνίζεται από τις εξεγερτικές δυναμικές της κοινωνίας που προσπαθήσει να επιβιώσει μέσα σ' αυτό. Συγκεκριμένα, την Δευτέρα δολοφονείται εν ψυχρώ 17χρονος νεαρός Αλγερινός, επειδή δεν υπάκουσε στις υποδείξεις της αστυνομίας με το αμάξι του.

Η βιντεοσκόπηση της δολοφονίας αυτής από τα κρατικά όργανα και η διάδοση των εικόνων αυτών ήταν που πυροδότησε την οργή στα λεγόμενα προάστια του Παρισιού και τις τοπικές περιοχές αλλά και σε άλλες πόλεις και γειτονιές της Γαλλίας, καθώς αυτή η αντιμετώπιση αποτελεί ένα καθημερινό φαινόμενο με δεκάδες παρόμοιες δολοφονίες τα τελευταία χρόνια. Είναι ενδεικτικό πως άμα δεν υπήρχε το βίντεο το Κράτος και η Αστυνομία θα είχε επιδοθεί, όπως κάνει συνήθως, σε έναν πόλεμο χαρακτήρα, προσδίδοντας χαρακτηριστικά μεγάλου εγκληματία στο νεκρό για να αντιστρέψει την κατάσταση με ψευδείς ισχυρισμούς, μία πάγια τακτική που συμβαίνει σε κάθε Κράτος.

Τα παράσιτα βγήκαν στους δρόμους

Τα στοιχεία συνεχώς αλλάζουν οπότε χονδρικά έχουμε χιλιάδες συλλήψεις, 2 ακόμα νεκρούς ανθρώπους, εκατοντάδες πλιάτσικα σε πολυεθνικές κι ένα φλεγόμενο αστικό τοπίο σε όλο και περισσότερες πόλεις μέσα σε ένα κλίμα ασταμάτητων διαδηλώσεων. Μπροστά σε όλη αυτή την κοινωνική δυναμική ο Μακρόν και ο κρατικός μηχανισμός απάντησε με ακόμη περισσότερη καταστολή, με τεθωρακισμένα στους δρόμους και πάνοπλους αστυνομικούς. Ενώ κατηγορήσε ευθέως τα social media για όσα γίνονται, που παίζουν μεγάλο ρόλο στη διάδοσή της πληροφορίας, προαναγγέλλοντας μέτρα λογοκρισίας, αλλά και τους γονείς με την προσταγή να κρατούν τα παιδιά τους σπίτι.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό, αφού όπως προειπώθηκε πιο πάνω, τα γαλλικά Προάστια είναι ένα καζάνι που βράζει συνεχώς. Είναι εκεί, όπου επικρατούν πολύ πιο έντονα και ποικιλοτρόπως οι ταξικές και πολιτισμικές αντιθέσεις με αρκετές/ούς μετανάστ(ρι)ες να ζούνε στο περιθώριο της πόλης του Φωτός, όπως αντίστοιχα και σε άλλα μέρη, αντιμέτωποι/ες με

συνεχείς φυλετικές διακρίσεις, στοχοποιήσεις και καταστολή στις γκετοποιημένες περιοχές της μητρόπολης που προσπαθούν να επιβιώσουν. Όπως δεν είναι η πρώτη φορά μέσα στα τελευταία χρόνια που η Αστυνομία δολοφονεί εν ψυχρώ με τον ίδιο τρόπο. Αυτή τη φορά, όμως, απέναντι στην διαρκή καταπίεση η απάντηση στους δρόμους ξέφυγε από τα όρια των περιοχών αυτών και επεκτάθηκε με πολύ πιο δυναμικά και μαζικά χαρακτηριστικά μέσα στα αστικά κέντρα, με το Κράτος να χάνει τον έλεγχο στην στρατηγική πολέμου που εξασκεί και εφαρμόζει ενάντια στα διαμαρτυρόμενα κοινωνικά πλήθη εντός αστικού ιστού. Κι αυτή η δυναμική είναι που ξεδιπλώνει διαφορετικά χαρακτηριστικά, πέρα από τις αυταπάτες, την πόλωση, τα αδιέξοδα και τα ψευδοδιλλήματα που θέτουν συνεχώς οι κάλπες και η ψευδεπίγραφη αντιπροσωπευτική δημοκρατία, χωρίς κανένα απολύτως αντίκρισμα στη ζωή των από τα κάτω. Και τίποτα δεν μπορεί να κρατήσει πίσω την κοινωνική κίνηση της οργής, της συνεχόμενης αδικίας και των δυναμικών που απελευθερώνονται και αναδημιουργούνται μέσα από αυτήν.

Μπροστά σε όλα αυτά δεν θα μπορούσαμε παρά να κάνουμε το ελάχιστο από το μετερίζι μας. Να σταθούμε αλληλέγγυοι/ες με τα εξεγερμένα πλήθη στη Γαλλία και να αναρωτηθούμε και για ανάλογες περιπτώσεις στον ελλαδικό χώρο "Πόσοι Ναέλ δεν βιντεοσκοπήθηκαν;" Πόσοι/ες ξυλοκοπούνται ή δολοφονούνται στα χέρια του Κράτους χωρίς καμία Δικαιοσύνη.

Και οι δρόμοι αποτελούν σίγουρα τη δική μας φλόγα που φωνάζουν Δικαιοσύνη για όσους/ες έφυγαν από τις σφαίρες και την ρατσιστική μεταχείριση των ένστολων εντολέων του κρατικού μηχανισμού. Αυτό είναι το νήμα που μας ενώνει.

Δεν ξεχνάμε τον Νίκο Σαμπάνη και τον Κώστα Φραγκούλη που έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες μπάτσων με την πλήρη συγκάλυψη όλου του συστήματος της Κυριαρχίας.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης: Δευτέρα 03/07 στις 19:00, Γαλλικό Προξενείο.

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ/ΚΑΜΙΑ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης